

TEKSTKOMPETENCE HOS ELEVER I 3. KLASSE - SOM DEN KOMMER TIL UDTRYK Gennem TEKSTPRODUKTION OG SAMTALE OM TEKSTERNE

Af Anne Grethe Andersson (Danmarks Lærerhøjskole, Odense)

Med den procesorienterede skrivepædagogik er der skabt øget opmærksomhed omkring lærerens rolle som sproglig vejleder. Da vejledningen gives på baggrund af elevens personlige sprog, er en analyse af elevtekster et vigtigt redskab i den fortsatte skrivelæring. Gennem analysen synliggøres både potentialer og mangler i teksten, og det kendskab, læreren derved får til elevens tekstkompetence, er væsentligt for at kunne tilrettelægge en vejledning og undervisning, der på en gang støtter og udfordrer eleven i den fortsatte læringsproces.

Gennem flere års undervisning har jeg oplevet, hvordan elevers oplæsning og samtale i responsgrupper om egen tekstproduktion udvikler en høj grad af sproglig opmærksomhed hos eleverne over for egne og andres tekster. Det er ikke altid ensbetydende med, at eleverne kan foreslå hinanden, hvordan ændringer i den aktuelle tekst kan foretages, men ved at sætte ord på deres intuitive opfattelse af teksten synes dialogen efterhånden at udvikle en øget bevidsthed om skriftsprogets funktion og virkemidler. Samtalen om teksten er således både et middel til at udvikle og til at synliggøre elevernes bevidsthed om sproglige forhold i teksten. Derved bliver den et redskab, så læreren opnår et bredere kendskab som grundlag for at tilrettelægge en undervisning, der er relevant ikke bare set i forhold til elevens aktuelle tekst, men set i forhold til elevens og elevgruppens generelle sproglige udvikling.

Med begrebet tekstkompetence refererer jeg således i det følgende både til elevens færdighed i at skabe en meningsfuld og sammenhængende tekst og til den viden og bevidsthed, eleven udviser over for sproglige forhold i tekster.

For at undersøge og dokumentere elevers tekstkompetence har jeg indsamlet et materiale fra et skriveforløb i en 3. klasse. Materialet består af alle 14 elevers tekster samt båndudskrift af elevernes samtaler om deres tekster i grupper på 3 eller 4. Klassen har ikke tidligere arbejdet

i responsgrupper, men fire måneder før dette skriveforløb besøgte jeg klassen og iværksatte et lignende forløb - dels for at eleverne kunne prøve denne form for tekstarbejde, dels for de kunne vænne sig til, at jeg var observatør ved deres samtaler.

Materialets tilblivelse

Eleverne i 3. klasse skulle skrive eventyr. Nogen tid inden skriveforløbet blev iværksat, havde klassen læst og arbejdet med eventyr. De havde således et vist genrekendskab, som læreren ønskede at udnytte. Dels kunne genren levere idéer til indhold, dels kunne den i sig selv være strukturerende for teksternes handling. Nogle elever var mest optaget af, at der indgik overnaturlige eller fantastiske elementer i eventyr. Derfor forlod flere eventyrigenren og skrev i stedet fortællinger, der ikke er nemme at genreplacere. De repræsenterer blandgenrer, idet de synes at optage træk fra bl.a. science-fiktion, myter, gys-og-gru, den fantastiske børnebog og Walt Disney-produktioner. Desuden forsøger nogle elever sig med kompositioner, hvor flere fortællinger er indlejret i hinanden. Teksterne er dermed udtryk for den enkelte elevs valg og færdighed med hensyn til at strukturere form og indhold på egen hånd.

Efterhånden som eleverne blev færdige med at skrive deres tekst, gik de i samtalegruppe, der bestod af 3 eller 4 elever. Sammensætningen af grupperne er derfor tilfældig. Samtalen var iscenesat omkring en "Forfatterstol". På skift satte en elev - og det vil her sige en forfatter - sig i "Forfatterstolen" med de andre siddende tæt omkring sig, læste fortællingen højt og var den, der gav ordet videre. De øvrige var redaktører, der skulle hjælpe med at få fortællingen gjort klar til udgivelse ved at kommentere tre forhold omkring teksten. De skulle pege på, hvad der virkede rigtig godt i netop denne fortælling. Desuden skulle de udpege det, de ikke kunne forstå, og endelig komme med forslag til, hvordan noget kunne gøres bedre. Samtalens struktur var løs, men aftalen var, at de skulle begynde med at kommentere "det gode".

Generelle tendenser i materialet

Den mest markante tendens i samtalematerialet synes at være modtagerens behov for at skabe mening og sammenhæng i fortællingen. Tekster, der er usammenhængende og derfor ikke er i stand til at kommunikere deres mening til tilhørerne, bliver for størsteparten udgangspunkt for en samtale, der drejer sig om at opklare, hvad teksten handler om. De øvrige tekster danner derimod udgangspunkt for en samtale, der i højere grad lader elevernes opmærksomhed over

for sproglige forhold komme til syne, idet eleverne her er optaget af, "hvordan" teksten siger noget.

Cirka halvdelen af eleverne har signaleret, at de vil skrive et eventyr ved at indlede med "Der var engang". Der inddrages forholdsvis få aktører i disse fortællinger. Handlingsgangen er enkel, og det lykkes for de fleste elever at skabe nogenlunde sammenhæng i historien allerede i første udkast, selv om den indre logik ikke overalt er til stede. Genren er kendt af tilhørerne i forvejen, og spørgsmålene til disse tekster rammer ofte ret konkret ned på uklare steder. Forfatter og tilhører deler viden og indsigt om genren, hvorfor fortællingen for en stor del får lov at aktualisere sit indhold, som den tilsyneladende var tænkt.

Bearbejdning af materialet

Da det generelt er tekstens grad af meningsfuldhed der er afgørende for, om elevernes sproglige opmærksomhed kommer til syne gennem samtalen, har jeg i det følgende valgt at beskrive materialet omkring 3 elever (Christian, Troels og Søren), der har skrevet fortællinger med eventyrtræk. Udtalelserne om en elevs tekst er sammenholdt med en sproglig analyse af den pågældende tekst. Dernæst undersøges elevens udtalelser om andre tekster for at synliggøre, hvordan hans sproglige opmærksomhed kommer til udtryk der.

Christians tekst - "Hævnen for sin mor"

Christian har brugt eventyrgenren som ramme for sin fortælling. Allerede i overskriften sendes et tydeligt signal til tilhørerne om den centrale handling. Selve fortællingen er sikkert struktureret med en præsentation (1.-4. (+ evt. 5.) periode), der danner optakt til den egentlige handling. Handlingen rummer både "point of no return" (12./13. periode) og en tydelig konfliktoptrapning frem mod konflikts endelige løsning (22.p.). Fortællingen udtones frem mod 27.p. - men herefter tilføjes en sætning (28.p.) "de fik også tre unger", der kommer til at virke som anslag til en ny begivenhedsrække. Teksten er tydeligt tidsstruktureret, hvilket viser sig i sætningskoblingerne, der overvejende er temporale - heraf flest implicit temporale.

Sætningsskemaet viser, at begyndelsen af fortællingen (1.- 7.p.) har den mest komplekse sætningsstruktur med udfyldning af både (a) og (V), hvilket stort set ikke forekommer i resten af fortællingen. Af de i alt 4 sætningsadverbialer forekommer de 3 således i 1.-7. periode, hvor de virker tydeligt forstærkende på hele sætningens indhold.

Forfelterne er oftest udfyldt af det grammatiske subjekt, men også af en del tidsadverbialer. Disse er varieret udformet - bl.a. bruger Christian 3 tidsadverbielle ledsætninger. Igen forekommer 2 af disse i 1.-7. periode.

I betragtning af det ret varierede sprog i første del af fortællingen er den følgende del forholdsvis monoton, hvad angår sætningsopbygningen og den gentagne brug af proformer for "tigeren". Men referentkoblingerne viser, at Christian fuldstændig sikkert introducerer ny referent i ubestemt form. Desuden er brugen af kontiguitet med til at skabe dynamik i fortællingen - tydeligst i kampen mod dragen, hvor hyppige skift netop mellem del og helhed i forbindelse med "dragen" skaber bevægelse og "billeder". Brugen af adjektiver - den tapre mor og den onde drage medvirker desuden til en tydelig placering af aktørerne/referenterne som gode eller onde.

Samtalen om teksten

Samtalen om "Hævnen for sin mor" viser tydeligt, at Christian har formået at skabe god mening og sammenhæng i sin fortælling. Tilhørerne er opmærksomme på en enkelt uklarhed i fortællingen, idet et konkret spørgsmål "Hvem er det, der ryger ned af et hul?" henviser til brugen af pronomenet "Den", hvor det er uklart, hvem der refereres til. ("Den begyndte med at spy ild efter tigeren. Den røg ned af et hul."). Christian bliver åbenbart opmærksom på uklarheden og retter senere til "Tigeren".

Kampen mod dragen, hvor øret bides af, fremhæves som et godt sted, fordi "det er skrevet, så man kan forstå det". Det var netop her Christian gjorde brug af kontiguitet i referentkoblingerne.

På baggrund af det manglende ord "slut" diskuterer eleverne, hvorvidt historien er slut eller ej. En mener, at der mangler noget, men det synes at være, fordi fortællingen her bryder med deres forventninger til eventyrgenren. Den slutter normalt med, at hoverpersonerne lever lykkeligt, men her har Christian tilføjet sætningen "De fik også tre unger". Hermed er der lavet et anslag til en ny begivenhed, og det føles, som om der mangler noget. Ved fælles hjælp finder eleverne ud af, at der blot kan byttes om på et par sætninger, for at deres forventninger opfyldes, men Christian slutter diskussionen af ved at henvise til, at sådan slutter så mange eventyr, og hans skal ikke ligne andre.

Christians tekst giver mulighed for, at tilhørerne udfolder deres opmærksomhed over for sproglige detaljer, fordi mening og sammenhæng på forhånd er etableret, og samtalen viser, at eleverne i høj grad er opmærksomme på mangler og potentialer i teksten.

Christians deltagelse i samtalerne

Christian viser både gennem sin tekstproduktion og gennem samtale om de øvrige tekster, at han er meget opmærksom på tekstens sammenhæng og på sproglige virkemidler. Han fremhæver gode passager i en historie om "to små æbler" og begrundet det bl.a. med, at "jeg fik ligesom billederne inde i mit hoved". Tekstanalysen dokumenterer hans valg. Han har bl.a. valgt en passage, hvor beskrivelsen er gjort levende ved hjælp af kontiguitet i referentkoblingerne. Desuden gøres der i denne tekst brug af dækket direkte tale, hvilket skaber en fornemmelse af en mundtlig fortæller.

Christian siger om en tekst, der lægger op til noget, som alligevel ikke sker, at: "Det siger den nemlig to gange, og så er det, ligesom man opfatter det højt i ørerne, og hvad sker der så nu?". Teksten skaber forventninger, som den ikke indfrier, og han er ikke blot opmærksom herpå, men kan forklare, hvilken virkning sproget har på tilhøreren.

I historien om de to små æbler standser Christian forfatteren under anden gennemlæsning for at gøre opmærksom på den gentagne og monotone brug af sætningskoblingen "og så". Min vurdering er, at det netop er den mundtlige formidling af teksten, der skaber opmærksomhed om denne sproglige detalje. Christian refererer nu til, at en anden elev i klassen også engang har gjort det, og at han selv bruger nogle småord for mange gange i sin egen historie. Det er netop ved at høre historien om æblerne og ved at skulle sætte ord på sin umiddelbare oplevelse af teksten, at han er blevet opmærksom på dette træk. Da Christian har sat ord på, opdager en anden elev åbenbart, at hun gør brug af samme form for gentagelser i sin tekst og sætter ligeledes ord på dette.

Troels og Søren

Jeg vælger her at beskrive to elevers tekstkompetence mere eller mindre under et. Søren har skrevet en fortælling, "Professorens hjerte", som de øvrige med god grund har svært ved at finde sammenhæng i. Man kunne derfor på baggrund af en analyse heraf opfatte hans tekstkompetence som meget begrænset, men gennem samtalen om Troels' tekst udviser han en

høj grad af sproglig opmærksomhed, og efter samtalerne beder han desuden en voksen om hjælp, da han vil "rette" sin egen tekst, så den bliver bedre. Han er blevet opmærksom på uklarhederne.

Troels' tekst - "Prinsessen":

Troels er fagligt usikker og fik hjælp af en voksen, der nedskrev eventyret for ham. Inden Troels begyndte at diktere, fortalte han, hvem der skulle optræde i eventyret, og hvad det skulle handle om. Han havde således gjort sig handlingsgangen klart og holdt sig til den, mens han dikterede.

Indledningen præsenterer konflikten (1.-6. periode), og derefter følger en uddybning, der danner baggrund for en mulig konfliktløsning (7.-20. p.). Konflikten optrædes og løses gennem de klassiske tre forsøg (21.-42. p.), hvorefter den lykkelige slutning følger (43.-48. p.). I sidste periode (49. p.) synes en ny begivenhedsrække at blive anslået, men med den sidste sideordnede sætning lukkes fortællingen endegyldigt.

Tidsstruktureringen viser sig tydeligt gennem sætningskoblingerne, der overvejende er temporale (heraf flest implicite). Desuden er der en del simpel addition, samt inquit'er.

Sætningsopbygningen er meget enkel og uden særlig variation. Brugen af direkte tale bryder til dels den ensformige struktur. I de 49 perioder er der kun 7 ledsætninger af 1. grad, og der er ingen ledsætninger i forfæltet. Forfæltterne udfyldes oftest af det grammatiske subjekt, som her overvejende er en gentagen brug af prinsen, zombien, han og kongen. Der optræder kun 2 adjektiver i teksten ("lysende" og "god"), men beskrivelsen synes i særlig grad knyttet til handlingsverberne, der dominerer kraftigt i denne tekst, spec. ved overvindelsen af zombien (24.-42. p.).

Eventyrets titel er "Prinsessen", men hun optræder kun to gange i forbindelse med aktive verber (hun går og hun siger ja (44)) - ellers kun med passive verber eller i omtale.

Samtalen om teksten

Troels holder sig klart til folkeeventyrets struktur, og bortset fra zombien er alle andre aktører traditionelle eventyrfigurer. Selvom teksten er sammenhængende og meningsfuld, så spørger en elev alligevel til dragens rolle. Teksten synes her at bryde med de forventninger tilhørerne har til genren. Drager er normalt onde og røver prinsesser, men her optræder den som den

godes ven. Spørgsmålet opfatter jeg således ikke som udtryk for manglende sammenhæng i historien, men for genrekendskab hos den, der spørger. Der udspinder sig en diskussion omkring logikken i, at kongen så pludseligt indbyder til bryllup. Troels argumenterer med, at kongen sikkert har set prinsen og prinsessen kysse hinanden, men Søren er præcis. "Så skal du skrive dét". Denne bemærkning kunne referere til, at logikken bliver mere synlig, hvis sætningen om kysseriet (48.p.) kommer før bemærkningen om brylluppet (47.p.). Det er undgået observatørens opmærksomhed, og hun blander sig ret uklogt med en ledende bemærkning om, at det jo somme tider sker, at prinser og prinsesser bliver gift i eventyr. Søren tilkendegiver, at "det gør de altid"; men det er tydeligt, at logikken alligevel skal være til stede i den sproglige udformning af eventyret.

Samtalen drejer sig på et tidspunkt om, hvor zombien har ført prinsessen hen. Troels læser: "Den går ned mod sumpen", hvorefter Søren kommenterer, at "der er jo flere sumpe i en by". Det er første gang i fortællingen, "sumpen" optræder, men alligevel er den introduceret i bestemt form, som kendt stof. Det ville være mere meningsfuldt i denne sammenhæng at introducere den i ubestemt form. Også her er Søren opmærksom på den sproglige virkning. Det gælder endnu en gang, da han siger om Troels' fortælling, at "der er...lyder for meget...udtryk af zombien". Troels opdager det og giver ham ret: "der står også en hel masse zombier her". Begge bemærkninger henviser til, at Troels indleder mange små korte helsætninger med "Zombien" uden at gøre brug af pronominalisering. Søren kommer nu i tanke om en anden tekst, hvor en tilsvarende gentagelse med morfologisk identitet var taget i anvendelse. Bevidstheden har tilsyneladende holdt sit indtog. Da Troels er bange for, at man ikke ved om det er zombien eller kongen, der henvises til, hvis zombien udskiftes med "han" eller "den", kommenterer Søren, at det ved man godt, "for så er der skrevet lidt forbi kongen".

Søren finder, at et godt sted i Troels' tekst er der, hvor prinsen redder prinsessen "før hun bliver gennemstegt" (39.p.). Udtrykket skaber helt tydeligt billeder på nethinden hos Søren, og han gengiver betydningen med ordet "ristet" i stedet for gennemstegt. Troels har ubevidst anvendt et stærkt virkemiddel ved bruge ordet "gennemstegt", som er hentet fra en anden sfære end eventyrets. Den fortsatte samtale viser, hvordan Søren holder fast i billedet af den ristede prinsesse. Det sætter gang i hans forestillingsverden, hvor prinsessen efterhånden

ville komme til at se temmelig maltrakteret ud, hvis ikke prinsen havde reddet hende i sidste øjeblik.

Troels' eventyr tolkes tilsyneladende i fuld overensstemmelse med de forestillinger, han som forfatter har gjort sig. Blot har han ikke selv haft så tydelige billeder af begivenhederne, som Søren skaber gennem samtalen. Eventyrgenren synes at have skabt en fast forbindelse mellem forfatter og tilhører, som gør det muligt at tolke teksten i overensstemmelse med forfatterens intentioner, og som oven i købet tilfører fortællingen yderligere kvaliteter. Således siger Troels efter Søren's udlægning af kongens reaktion på prinsessens bortførelse: "Det kan jeg meget tydeligere se, end først, når man ser ham". Mod slutningen af samtalen udtaler Søren i tråd hermed, at "Siden jeg hørte...da var den anderledes...og nu er den bedre".

Søren's tekst – "Professorens hjerte"

Søren's tekst synes at være en blanding mellem et eventyr og en gyserfortælling. Der er flere forhold i forbindelse med komposition, sætningskoblinger og referentkoblinger, der er medvirkende til at skabe uklarhed omkring fortællingens sammenhæng. I 1.-9.periode præsenteres tilsyneladende hovedperson og konflikt. 10.-26. periode udgør selve handlingens udfoldelse og konfliktens løsning, men i virkeligheden synes denne del at bestå af en helt ny fortælling, som kun i begyndelsen og i slutningen har forbindelse med anslaget i 1.-9.periode.

Fortællingen slutter brat, idet kun den sidste sideordnede helsætning i 26.periode genopretter normale tilstande i fortællingens univers.

Teksten består næsten udelukkende af ledsætningsløse helsætninger, hvoraf mange er sideordnede. Skønt fortællingen er tidsmæssigt fremadskridende er der få temporale sætningskoblinger, hvorimod der er mange adversative. Det fornemmes her som gentagne brud på det meningsindhold, som netop er skabt. Herudover er der en del forklarende passager, hvor koblingerne er specificerende eller kausale.

Referentkoblinger: To referenter (professor, kriger) skifter identitet undervejs i fortællingen, hvilket skaber uklarhed. Flere steder introduceres desuden nye referenter i bestemt form midt inde i teksten. Det skaber forvirring, specielt fordi disse referenter optræder ganske kort. Søren gør næsten ikke brug af kontiguitet. Derimod bruges specifikation meget fint nogle gange. Det skaber bl.a. i forbindelse med sværdet klarhed og præcision (sværdet, det stærkeste, det eneste).

Samtalen om teksten

Troels har ikke mange kommentarer til de to andre tekster i denne samtalegruppe. Én tekst er næsten uforståelig. Den anden tekst er Søren om professoren, og den er heller ikke let tilgængelig. Den udviser ikke klare genretræk til støtte for en tolkning, og som beskrivelsen viser, er den uklar på flere andre områder. Da Troels og den anden elev forsøger at spørge ind til handlingen, er Søren ikke i stand til at forklare yderligere. Han gentager stort set, hvad han én gang har skrevet, og kommunikationen om teksten bryder nærmest sammen. Et enkelt sted griber observatøren fat i udtrykket "to krigere blev til en zombie" og spørger meget præcist, hvor mange der blev lavet om til en zombie. Det viser sig, at Søren faktisk mener, at de to krigere blev til en zombie hver, men han forstår først sent, at "zombie" skal rettes til flertal for at blive opfattet korrekt af tilhørerne. Det kan Troels derimod høre; men først da samtalen struktureres af én udefra, er han i stand til at holde fast i sin egen sproglige fornemmelse.

Sammenfatning

Jeg har i denne sammenhæng anlagt et funktionalistisk syn på sproget, idet jeg har ønsket at undersøge: om teksten kunne kommunikere sin mening til tilhørerne, hvordan denne mening blev skabt, og endelig hvorvidt eleverne var i stand til at forholde sig til og udtrykke sig om sproglige forhold. Hele materialet viser afgjort eksempler på, at elever i 3.klasse har et ret omfattende tekstkompetence, der kommer til udtryk på forskellig måde gennem tekstproduktion og gennem samtale om teksten. Der er ikke nødvendigvis overensstemmelse mellem den færdighed og opmærksomhed, eleven demonstrerer over for sproglige forhold i egen tekstproduktion, og den, han udviser over for andres. Det blev tydeligt i Søren tilfælde. Endvidere lader det til, at tekstens grad af meningsfuldhed i høj grad har indflydelse på, om elevens opmærksomhed over for sproglige forhold kommer til syne gennem samtalen om teksten.

Betragtes det samlede tekstmateriale fra 3.klasse, viser det sig desuden, at eleverne demonstrerer et omfattende genrekendskab, som de afprøver gennem tekstproduktionen. Det skaber problemer for tilegnelsen af tekstens mening, da alle elever endnu ikke magter at strukturere og formidle det indhold, de har på hjerte. Samtidig er det spændende at se, hvordan de bruger løs af de "tekster", der omgiver dem i hverdagen og eksperimenterer med egne udtryksformer. Sproget bliver på denne måde også synligt som et middel til erkendelse, idet

eleverne skaber forestillinger om verden. Men for at formidlingen af disse forestillinger kan finde sted, må de sproglige konstruktioner være genkendelige for tilhørerne, og på længere sigt for læserne. Det peger på flere veje, man kunne gå i tilrettelæggelsen af det sprogpædagogiske arbejde ud fra det foreliggende materiale fra hele klassen: Ved at arbejde inden for en fælles genre skabes der en genkendelig struktur i teksten. Ved at tage udgangspunkt i en fælles forestillingsverden kan en eller flere genrer være et redskab til at bearbejde kendt stof med. Begge indfaldsvinkler kan være til støtte for, at såvel forfatterens intention som tilhørers forventninger stemmer bedre overens. Desuden ser jeg god overensstemmelse mellem den procesorienterede skrivepædagogik og den responsfokuserede litteraturpædagogik. Begge vægter elevens personlige og faglige tilgang til stoffet, og et samspil vil lade elevens egen tekstproduktion spille op til litteraturens udtryksformer. Med den opmærksomhed over for sproget, som eleverne lægger for dagen gennem samtalen om egen tekstproduktion, er der gode muligheder for, at de som læsere både skærper opmærksomheden og udvikler tekstkompetence gennem den indre dialog med teksten.

Bilag - 3 elevtekster

HÆVVEN FOR SIN MOR

Der var engang en tiger og dens unge.

En dag hvor de var ude at gå kom der en drage tilstede. Den tapre mor ville redde sin unge, men den blev ramt af dragens skarpe kløer og døde.

Ungen blev fra det øjeblik efterladt og måtte klare sig selv.

Den voksede op alene.

Da den var stor, ville den have hævn for sin mor. Den rejste nu ud for at besejre den onde drage.

Den rejste over bjerge over marker. Til sidst fandt den ud af hvor dragen var. Der var en grotte bag det næste bjerg.

Næste dag gik den over bjerget. Den gik ind i grotten, og der lå dragen, kæmpestor som den lå.

Lige pludselig vågnede den med et sæt. Den så på tigreren med sine store øjne.

Den begyndte med at spy ild efter tigreren. Tigreren røg ned af et hul. Tigreren fik svedet sin pels.

Den røg op med et sæt og bed dragen i øret. Øret røg af. Dragen brølede af smerte. Tigreren bed dragen i struben.

Dragen DØDE!!! Den trætte tiger begyndte at vandre hjemad.

Da den kom hjem lagde den sig i græsset hvor solen skinnede.

Et stykke tid efter vågnede den og hørte noget. Det var en anden tiger. Det var en huntiger og de blev lykkelige. De fik også tre unger.

Christian

PRINSESSEN

Der var engang en konge, som spiste middag med sin datter. Pludselig banker det på døren. Så går prinsessen ud for at lukke op. Så hører kongen et SKRIG. Han springer tilbage og råber: "Min datter." Han løber ud til døren og ser, at en zombie har taget hende.

Zombien holder prinsessen under armen. Zombien har lysende øjne og slim overalt. Zombien begynder at gå væk med prinsessen under armen. Den går ned mod sumpen. Den går og halter på et ben og kongen kan se skelettet på benet af zombien.

Kongen begynder at græde, da prinsessen bliver ført ned i sumpen. Lige pludselig kommer der en prins ridende på en drage. Prinsen spørger kongen: "Hvad er der galt?" Kongen siger, at hans datter er blevet bortført af en zombie. Prinsen siger: "Jeg vil gerne redde prinsessen." Han sætter sig op på sin drage og flyver af sted. Kongen siger tak og går ind i slottet.

Prinsen finder sumpen og råber: "Zombie, kom op." Så kommer zombien op med prinsessen under armen. Så vågner prinsessen op, og prinsen siger til zombien, at den skal give ham prinsessen. Men zombien skubber prinsen væk og forsvinder ned i sumpen. Prinsen rejser sig op. Han råber: "Zombie! Kan du så komme op til mig." Prinsen trækker sit sværd. Han halshugger zombien. Zombien løber rundt uden hoved og har prinsessen under armen. Zombien løber lige ind i prinsen. Han falder tilbage ned i en mudderpøl. Zombien forsvinder ned i dybet igen. Prinsen kikker på sumpen. Det bobler.

Lige pludselig kommer zombien op af sig selv. Dragen springer på zombien og spyer ild på den. Prinsen løber hen og redder prinsessen før hun bliver gennemstegt.

Zombien slår dragen lige i hovedet med en knytnæve. Dragen falder om og dør. Prinsen springer op på zombien, trækker sit sværd og stikker det gennem hjertet på zombien. Prinsen går hen til prinsessen og frier til hende. Prinsessen siger ja, og de begynder at gå hjem mod slottet.

Endelig kommer de hjem, og kongen skynder sig ud og tager imod dem. Kongen siger: "Nu skal vi holde et kæmpebryllup." Prinsen kysser prinsessen. Lige pludselig kommer en fe hen over dem og siger en god trylleformular, og feen siger det var godt de blev gift.

Troels

PROFESSORENS HJERTE

Det var en professor. Han hed Doktor D. Han boede i et slot der var formet som Frankensteins monsterhoved.

Professoren havde et dårligt hjerte. Han prøvede at kurere det hver nat og dag, men endelig kom det rigtige middel. Men en mærkelig mand puttede noget andet i hans drik så han blev til et monster. Men han var ikke helt et monster. I monsteret var han stadig et menneske, men monsteret overtog ham. Man han prøvede at stoppe det.

Tre krigere fra slottet så ham. De gik til angreb, men ud af monsteret kom der slim, og de 2 krigere blev til to zombier. Der var 1 kriger tilbage. Han løb væk fra zombierne, men de så ham. De løb efter ham. Først kom han ind i spisekammeret. Det var ikke godt fordi hvis han rørte nogen af pengene, så kom der varme ildpile, og så døde han.

Krigheren prøvede at komme forbi gulvet, og han klarede det. Men zombien klarede det ikke. Den døde. Så kom den anden. Den kom væk fra skatkammeret.

Krigheren kom til at træde i det farlige kviksand. Han nåede at komme væk, men alle hans våben var væk. Zombien druknede i kviksandet. Så gik krigheren ind til den værste labyrinth, hvor sværdet, det stærkeste, er det eneste der kan slå professoren ihjel.

I labyrinten får krigheren benet af, men han når at få sværdet og professoren dør, og slottet bliver almindeligt igen.

Søren